

[Arbejdsministeren.]

fang, at mænd og kvinder udfører akkordlønnet arbejde af samme art, og i de tilfælde, hvor mænd og kvinder udfører samme akkordarbejde, viste det sig, at en væsentlig del af kvinderne fik samme akkordsatser som mændene. Der foreligger ingen undersøgelser af, hvor udbredt det er, at mænd og kvinder udfører ligelønnet arbejde af samme art. De overenskomstmæssige dyrtidstillæg til lønnen er i almindelighed lavere for kvinder end for mænd, men der er dog sket nogen udvikling her i de senere år.

Jeg finder kravet om lige løn til mænd og kvinder for arbejde af samme værdi berettiget, og jeg så gerne, at der var mulighed for at ratificere ligelønskonventionen. Som jeg har fremhævet, skulle lønfastsættelsen for de offentligt ansatte funktionærer og tjenestemænd ikke frembyde nogen vanskelighed i så henseende, men vanskelighederne melder sig, når man betragter forholdene på det private arbejdsmarked. Det ville være i overensstemmelse med den ordening, der gælder for lønfastsættelse her i landet, at arbejdsmarkedets parter selv forhandlede sig til rette om ligelønsprincipets gennemførelse, og der kan da også konstateres en udvikling i den retning. Dette udelukker naturligvis ikke, at der gøres en indsats fra regeringens side på linje med principperne i konventionen.

På foranledning af De samvirkende Fagforbund har det tidligere i det under socialministeriet og arbejdsministeriet nedsatte faste udvalg vedrørende Den internationale Arbejdsorganisation været overvejet, hvorvidt konventionen kunne ratificeres. Udvalget, som i første række består af repræsentanter for arbejdsmarkedets hovedorganisationer, og som har socialministeriets departementschef som formand, fandt dels under hensyn til forholdene herhjemme og dels under hensyn til den stilling til problemet, man havde i Sverige og Norge, ikke grundlag for på det tidspunkt at foreslå en ratifikation. Der er imidlertid sket en ændring, siden sagen blev prøvet sidst. Herhjemme er sket en videre udvikling med hensyn til ligelønsprincipets gennemførelse for statens og kommunens tjenestemænd. Loven af 1958 om statens tjenestemænd har gjort tjenestemandslønningerne

uafhængige af forsørgerforholdet. Tilsvarende regler er gennemført for H. og K. med hensyn til ansættelser i staten, og der er også en tilsvarende udvikling i gang i kommunerne. I Norge har man fremsat forslag om ratifikation og foreslået nedsat et statsligt ligelønnsråd, der skal søge ligelønstanken fremmet.

På denne baggrund vil regeringen tage spørgsmålet om ratifikation op til fornyet overvejelse. Jeg håber her i tinget til efteråret at kunne komme til folketinget med forslag om ratifikation. På denne baggrund tillader jeg mig at henstille til forslagsstillerne at tage det stillede forslag tilbage; på nuværende tidspunkt kan jeg ikke anbefale det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Jeg vil benytte lejligheden til at sige den højtærede minister tak for hans redegørelse og tak for hans velvillige indstilling over for forslaget, over for kravet som et berettiget krav og over for tanken om at ratificere denne ligelønskonvention. Jeg ser heri et godt fremskridt fra regeringens og ministerens side, som jeg anerkender.

Ministeren sagde, at vanskeligheden lå i, at man her i landet hidtil har ordnet arbejdsforholdene ved forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, og det er også rigtigt, at dér ordnes de overenskomstmæssige spørgsmål om løn- og arbejdsforhold. Det er imidlertid lige så rigtigt, som det også blev sagt af ministeren, at på visse områder finder man frem til en lovgivning til støtte for visse krav, som ikke kan gennemføres uden en lovgivning. Jeg kan her nævne arbejderbeskyttelsesloven og ferieloven, og jeg kan tilføje, at disse love er blevet gennemført med støtte af de internationale konventioner fra Genève, som har været en hjælp i arbejdet for at få gennemført de krav, som arbejdere og lønmodtagere ellers ikke kunne få uden ad lovgivningens vej.

Ligelønskonventionen af 1951 er blevet ratificeret i en række andre lande. Det er rigtigt, at den ikke er ratificeret i de skandinaviske lande, men jeg takker ministeren for oplysningen om, at man påtænker at gøre det i Norge. Konventionen er ratificeret i Belgien, Østrig, Jugoslavien og